

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. C. Principale.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

enim quodvis placitum Principis Legis habere vigorem dicitur, sed illud demum quod juri ac Legibus consentaneum, nec in læsionem alterius tendit, prout demonstrant Covar. 3. *variar. resolut.* c. 6. num. 8. & post eum Philip. Marth. ad l. 11. de R. I. Quod igitur dicitur principis contractus Legibus comparari, l. penult. C. de donat. int. vir. & uxor, illud intelligitur non tam ratione effectus, quam ratione constitutionis, ut quemadmodum simplex Principis placitum sine ulla alia solennitate Legis vigorem habet, ita etiam contractus Principis omnia licet solennitate Legis firmitatem obtineat & per se subsistat, vid. Not. nostras in quest. Wesenb. disp. 1. ad lib. i. tit. 3. n. 2. quest. 27.

CAP. C. Principale. Axioma I.

Principale quando non tenet, tunc nec accessorium tenet, c. si diligenti 11. extr. de for. comper. c. inter 6. in fin. extr. de fid. instrum. c. cum inter 13. extr. de sentent. & rejudic. c. relatum 3. extr. de concess. preb. cap. ult. extr. de rer. permut. c. de prudentia 3. extr. de donat. inter vir. & ux. c. cum sit 16. extr. de Judais & Saracen. c. penult. extr. de purgat. Canon. principali enim cassato, omnia accessoria cassata intelliguntur. c. qualibet 17. extr. de Elect. c. venerabilem 34. extr. eod. c. auditis 8. extr. de procurat. c. tua 26. extr. de sponsal. c. cum ex injuncto 2. extr. de nov. oper. nunc. c. fraternitatis 4. extr. de heretic. Et principali destructo corrumpitur accessorium. l. cum principalis 128. l. nihil dolo 129. §. 1. ff. de R. I. c. accessorium, extr. eod. Math. de Afflict. in c. unic. n. 11. de success. frat. Regner. Sixt. 2. consil. Marpurg. 21. num. 36. & adjudicato vel irritato facto principali simul censetur esse adjudicata & irrita, quæ ex eo dependent, l. Pomponius 13. §. fin. ff. de acquir. poss. c. cum inter vos 15. in fin. de re judic. c. inter dilectos 6. de fid. instrum. Oldend. 2. consil. Marpurg. 5. n. 123. & principali præsupposito falso non possunt esse vera, quæ inde colliguntur. l. fin. ff. de acquir. poss. Oldend. d. consil. 5. n. 54. Fallit tamen in actione hypothecaria per l. 7. C. de præscript. 30. vel 40. ann. ibiq. tradita Cujac.

Limita: quod principali destructo non corrumpatur accessorium, sed subsistat, quoties accessorium speciali lege fuscitum est; autoritas enim legis facit, ut accessorium per se valeat. Ita legata subsistunt sublato principali scilicet testamento juxta Nov. 113. cap. 3. n. 3. in fin.

Limita iterum, modo accessorium sui naturæ per se subsistere possit.

II.

Principale debet attendi, ad quod res principaliter paratur, non illud, ad quod paratur secundario. l. quamvis 26. de aur. legat. vid. & l. 7. §. 1. de injur. ubi distinctionem inter id, quod principale & minus principale, expresso textu niti videmus, vid. sup. lib. I. c. Accessorium.

III.

Principale ad se trahit minus principale. cap. accessorium 42. de Regulis juris, ad quem enim principale pertinet, ad eundem & accessorium pertinebit. c. sollicitudinem 54. extr. de appellat. adeo ut idem obtineat eo casu, quo accessorium majus & dignius suo principali. l. 19. §. perveniamus 13. ff. de aur. legat. §. si tamen alienam 26. Inst. de rer. divis. Caltrenf. in l. si ita stipulatus, §. Chrysogonus, vers. quod nota de V. O. Hyppol. de Marfil. in sing. 7. num. 6. cum magis intueendum sit principale negotium quod agitur, quam accessorium, ut fraus abesse videatur & alienatio valeat. l. in modicis 24. ff. de contr. empt. Welenb. 1. consil. 23. num. 37. unde simul accessorium cum principali per appellationem legitimam ad superiorem deferuntur cap. dilectis 55. extr. de appellationib. Exemplo sunt focus animalium §. 19. Inst. de R. D. l. 6. §. 6. ff. de A. R. D. & omnes species accessionum, ex tit. Inst. de Rer. Divis.

Limita, ut procedat (1.) nisi res principalis vilior fuerit suo accessorio. Zaf. ad ff. b. 1. p. 33. (2.) modo id, quod accedit, bonâ fide accedat.

IV.

Principalem causam facit quiescere quæstio præjudicialis. cap. si judex 12. in fin. de sentent. excomm. in 6. vid. sup. c. Præjudicium.

CAP. CI. Principium. Axioma I.

Principium est ejusque rei pars præcipua. l. 1. de O. I. ratio est, quia omne principium grave est, ubi fundamentum rectè positum fuerit, cætera facile consequuntur. Bachov. in Comm. 16. n. 2.

II.

Adversus negantem principia non est disputandum, post Aristoteli. & cæteros Philosophos Dannhauerus epitom. dialect. p. 2. cap. 2. p. 158. Cujac. 4. obs. 31. in fin. & in Papin. lib. 23. quest. ad l. peregrin. §. quibus. ff. de acquir. poss. Ratio est: quia principia & δὲν τῶν ὁρίων ἢ γωνιῶν τῶν ὁρίων, Arist. lib. 1. post. analyt. c. 2. text. 12. Ita Aristob. lib. 1. advers. Gentes stultitiæ esse censet rebus perspicuis & nullam desiderantibus defensionem diutius imitari.

Limitari potest adversus eos, qui negant principia ex iisdem principiis frustra disputari, sed principia utrisque superesse, ex quibus utiliter & apte cum iisdem disputari potest; ita quidem, ut communium principiorum adminiculo propriè illa & peculiaria principia probentur, interdum & evincantur. Philipp. Mornæus de verit. religion. in præfat. confer Dannhauerum, d. loco.

III.

Principium quod habet, habet etiam finem, & quod non habet principium, non etiam potest habere finem, Alber. in l. Titio ususfructus, in pr. de condit. & demonstrat. per illum text. ubi dicitur, quod conditio non habeat initium, quando actum suspendere non potest. Ergo à contrario